

Ο πόλεμος αυτός, που ξεκίνησε σαν ένας ιδεολογικός πόλεμος μιας επιβλητικής θεωρίας, με πολυποικίλη φιλολογική βιβλιοθήκη, στην πορεία του σιγά σιγά έχανε όλα τα προσώπια, γδυνόταν από όλα τα βαρύτερα πέπλα του και πρόσβαλε το μόνο αληθινό του πρόσωπο. Το πρόσωπο μιας επιβουλής φυλετικής προς ένα λαό, μικρό και ελεύθερο, αξιοπρεπή και φύσει ανεξάρτητο που η ιστορία του αν δεν έφερε το σεβασμό για το πολιτιστικό του έργο. Τα ανθρωπιστικά γράμματα που γέμισαν την Ευρώπη με πνευματικό αίμα που οδήγησαν τον μεσαίωνα στο φως, είχαν γεννηθεί στα ιερά Ελληνικά χώματα, πιο πρόσφορα πάντα στο να γεννάνε Λεωνίδες παρά Εφιάλτες. Πολύ για γεωγραφική χώρα είχαν εκλάβει οι νέοι Καίσαρες του Βορρά τη γή μας. Και ίσως αυτό να ήταν εκείνο που τους έβλαψε στους υπολογισμούς των. Τα θλιβερά τους πόνια με το μεγαλεπήβολο όνομα του "Έλληνα κομμουνιστή", παίζαν το ρόλο τους όσο σωστά μπόρεσαν να εννοήσουν "μάθημα" που τους δίδαξαν στα Πανεπιστήμια της Κούτβ, αλλά οι συνθήκες δεν τους στάθηκαν ευνοϊκές. Έφεραν γύρω τις ελληνικές πόλεις ψάχνοντας για αφελείς και αξιοδάκρυτους οπαδούς, κινήθηκαν και κίνησαν παραπλανημένες και απλωϊκές μάζες και τέλος πήραν το δρόμο περιδιαβάζοντας τα ελληνικά βουνά και το φρέσκο αέρα της ελληνικής υπαίθρου. Στο μεταξύ επιστράτευσαν όλα τα καλύμματα του ταπεινού των σχεδίου, συνέδρια, παρασυνέδρια, αποφάσεις και κόντρα αποφάσεις με θεωρητικό ένδυμα και μεγαλοπρεπείς εκφράσεις. Όλα αυτά θα τα λέγαμε ευφυή αν δεν κατέληγαν να γίνουν εγληστικά. Μετά από απολογισμό τεσσάρων χρόνων, τί έμεινε από όλα αυτά τα θεωρητικά σχήματα; Πού είναι όλα τα ιδεολογικά βάθρα του αιώνα για την κοινωνική δικαιοσύνη; Ένα ένα ξεφύλισσαν όλα τα θεωρητικά τους βιβλία με τους φαντασμαγορικούς τίτλους και έγιναν προσανάματα στη φωτιά για να μεσταθή η σλαβική αγέλη. Ο "καπιταλισμός" είχε πάει περίπατο μαζί με όλα τα "ιερά" βιβλία του Μάρξ και των πιστών συνεχιστών του. Η "μεγαλοπρεπής" αυτή θεωρία, κατέληξε να γίνει έν απλό όργανο τυφλό και απαίσιο στα χέρια μιας μερίδας με γραφειοκρατική συνείδηση και απάνθρωπο εγκέφαλο, που στη μανιακή τάση της να κρατηθεί στην εξουσία έχει ανάγκη να τραφή από τις ίδιες της τις σάρκες. Τριάντα χρόνια κομμουνιστικού πειραματισμού άρκεσαν για να δείξουν ότι οι επαγγελματίες των πρώτων οραματιστών θεωρητικών έμειναν γράμμα κενό στα χέρια της εφαρμοσμένης πολιτικής των Μπολσεβίκων. Τα ιερά κόκκαλα του Μάρξ πολλές φορές θα έτριξαν κάτω από το βαθύ χώμα που τα σκεπάζει. Η σκιά του Κρεμλίνου θα εμποδίσει το λείψανο του Λένιν να δη το έργο των "ορθοδόξων" συνεχιστών του. Και το φάντασμα του Τρότσκι, θα καγχάζει στους νικητερινούς περιπάτους. Η σταλινική "γραφειοκρατία" ωρισμένως ξεπέρασε πολύ τις προσδοκίες του. Δεν έγινε απλώς η τροχοπέδη του κομμουνισμού, αλλά ο ίδιος ο τάφος του.

[...] εναντίον ενός εχθρού χωρίς ελληνικό όνομα, χωρίς ελληνική συνείδηση, χωρίς οποιοδήποτε ιδεολογικό βάθος. Εκτός αν θεωρήσουμε σαν ιδεολογικό βάθος την ίδια την έκφραση της προδοσίας. [...] Ταπεινοί δούλοι των απαιτήσεων μιας φυλετικής ανάγκης, σε στιγμές που ακόμη δεν έσβησε η ανάμνηση του γερμανικού ρατσισμού, δεν έχουν σήμερα πια να επιδείξουν καμμία εκδήλωσή τους ελληνική ή κατωμένη για χάρη του ελληνικού λαού".